

cat, fortitudinem illam amittit, ac resistentia hinc minime par est: quia ratio illius peccati idea se se accommodat, & conceptum horrorem abicit: 2. quia voluntas ejus iam feminista est, & omnia illius confusa dissipantur. Horror peccati, quem mentes nostra naturaliter habent, nos coercet, & prohibet, ne pecemus, sed occasio hunc auferit horrorem, vel falsum prohibet, ne prodat, illum legit, & dissipat. Injustitia haec, illa impunitas necio quid horribile vobis videbatur, occasio vobis ideam inverit, & quod metum affrebat, nunc vos allicit, & fascinat. De peccato non idem est, ac de aliis quibuscumque rebus: occasio, & experientia illius ignorantium inducunt, ut peccatum bene cognoscatur, non opus est illud omnino cognoscere. Ad haec fuisse docemur experientia confusa ipsa, quae magis firma sunt, ubi se obliterat occasio, evanescere. Quis unquam fortior, firmiorque fuit Sancto Petro? Nonne confitum interea pro Iesu Christo moriendi? Sed quam infirmus in occasione fuit? Specimina Sermonum pro serua serua P. Paulino Dominicum.

Semper de propria infinitate diffidere possumus infirmitate, & nisi extraordinaria adit revelatio, nemo sperare potest futurum, ut sibi Deus peculiariter in periculo auxilietur, & minus adhuc auxilietur, si, quia a periculo recedat, illud praevertat, & qui fugiat, occasione illam inquirat. Ut nos Deus humiliet, & nostrum puniat temeritatem, nisi potest, ut fatis elleputamus communem ac sufficiemus nobis tribusque gratiam, nonmet nostris tradas infirmitati, cum imprudente nosmet pericolo objiciemus; sed malo magis fidei confusio est, hoc ipsum facturum, immo ipsum tuam ablaturam a nobis, quin auxilium ferat, cum ipsi periculum provocabimus, se temere nosmet in occasione coniugem. Hojusmodi ergo pericula evitanda sunt, ac fugendum, quidquid in illis nos potest adducere, ac pavidi potius esse debemus, quam audire, atque superbi. Author. Anonymus.

Sepe credimus futurum, ut criminis horror nos in virtute virtutis cancellos contineat; in honorum desiderio domum nostrorum fide quisquis, non secus ac imprudente nos habimus, qui in pelagi tranquillitate dormitat. Vas fragile exponitur, quasi nihil illud conterere possit: quasi in bono que facile factum est; atque conscientiam, quasi ad salutem afferquentem sufficeret perire nocte; occasio fuisse implicans, quia in illis facilius nos pote confundimus. Et sane non ideo fave cadi- mus, quia infimi sumus, immo superius, quia nos fortis arbitramur. Praefulsi plures parit lapsus, quam infirmitas: apud sapientes periculum cognitum periculum est evitatum, & infirmitas, quia tentatur, facile sustinetur. In Sermonibus Academis Gallicis oblati anno 1701.

In occasione semper infirmos nos esse. Hac nosfros affectus perturbat, excusat mentem, cupiditatem cist, foveat, inflammat; intrusus, arque extrinsecus nos urget hostis: quomodo tueri nos possumus? quomodo non superari? Peculiaribus opus est esse gratis, quo animam sustentantem, lapsamque attollant. Verum hisce temeraris concedet Deus has gratias, & haec pecularia subfida? E contra etiam ministrat, se illos infirmitatem eorum tradidit: Qui amas periculum, perire in illo. In specimine sermonum pro prima Quadragesima Domini.

Occasio robarit naturale illud studium, quo prout peccati, in peccatum sumus; iterum ob oculos nostraros ea stantes, affectio tuit objecta, a quibus solum recesseramus, quia coit reprobata. afflatus lectorum nobis vim feceramus. Eatur non cogitatio quidem obsoletor, si ab occasione proficiens absentia quippe praestitissimum est inordinatus amor, quo perforsa quasdam deperimus, remedium. Paulatim obliviscimur eorum rerum, quas non videmus, & smare cessamus ea, quorum oblitus sumus, ita amor neque praesentia, neque objecti recordatione nutritur infirmatur, languet, ac tandem extinguitur; praefertur vero si con alteri cuiquam valet objecto, quo occupatur. Sed praefertur objecti, quod occasio rursum nostris oculis objecti, facilis flammas male sopitas excitat, & accendit; he tanto revivisca imperio, quanto ardore: praefertus eandem effecto restituit auferitatem, quam illi abstulerat absentia, & recipit dominationem in cor via proflus objecta illi, per quam de illius possessione fuerat detrahut. Aberas a peccato, horreas, quidquid Deo poterat displaceat, & quicunque proclivitatem in fidelis concupiscentia servaret, gratia superabat, ac te contra natura studia regebat. At simul quicunque occasionem, horror de peccato conceptus evanescit, & objecta, quibus vim omnem abstulerat longinqu-

itas, maiorem, quam antea, in te impressionem efficiunt. P. Heliodorus Parisiensis sermone de conversione.

Necessitatem causaberis? Non inficior, aliquam illius habeti posse rationem; verum memento anima tua fatum cuiilibet temporalis utilitatis esse preferendam, ac posito quod Christiani hominis officia digne obire non possis in domo male morta, praefat inde quantum egredi, quam ibi perire. Decorum, & urbanitatem prætextes? Verum est, Christiani, & honesti hominis officia nequamponi; at non minus verum est, has urbanitates, atque assentimenta longius ferae, quam exiftimantur, procedere: eoque in causa tuum est, has fugere occasions, ne tu virtus labatur. Quam metuendum est, ne ab officio ad mollem indulgentiam, ab indulgentia ad suspectam familiaritatem, a familiaritate ad necessitudinem, & inde ad aliquod fortasse gravissimum defensum fiat! Numquid charitas, & misericordia eos excusat, qui occasione innocentis perniciose se implicant? Nullus dubitandi locus esse potest, quo minus sensus anime, quae charitate, ac aliena calamitatis miseratione afficitur, Deo accident per iudicium; verum quis nescit, primum Christiani hominis officium esse cui ipsius misericordia vel placere? Quis nescit, non extremam inter demonis tentationes esse, hominibus magnas proprie-tes virtutes, ut illos in magna sceleri derelat? Fuge ergo peccati occasions, neque temet illis umquam objectoris quamcumque excusationem prætextes, ubi proxima sit occasio: ita enim semper intelligendum est; haec lex est, quam irrogat Deus, alterque facere velle, fate praetegit est Iustus proximi, & inevitabilis. Ex morali dictione, Sermon prima hujus argumenti.

Tu, qui ut Jonas adiude mala aqua naufragii, quia sine peculiaria Dei gratia perire, tu qui nuper ex sepulcro, in quo cladebaris, eductus es, ut Lazarus, tu, qui ut Lorth manus omnipotens auxilio expressis es Sodoma, fuge, fuge, ac in montem te reponas: Omnia tibi metum lapsus fatalis immittere debent; infirmitas tua, & inconstans, exempla, & lapsus fumantem virorum, mala, quae polt se trahit imprudens, & iniqua presumptio. Quantumvis conversus, & justificatus es, semper mutans, & inconstans es, & ad quemcumque perfectionis gradum anima evaserit, si se temere pericula obiciat, nullum inveniet utrum sit innocenter perlungum, ac illam virtus in periculo, quod occupata fuerit, destituta.

Titiones adhuc fumantes ignem cineri insipiente accidunt, ac terribilia producent incendia. Sudaria, quibus involutum fuerit corpus, adhuc mortem redolent: radices adhuc videntes, quavis arboris truncus succisus fuerit, acque exsanguiter, emitent germina, quae iniquitatis fructus producent. Mundus hic, qui ante periculosus adeo habebatur, faciem mutat, atque minus iniqua de eodem afflueret idea; occasions, quae timebantur, non eisdem ferent terrores; miraberis etiam, quod religioni tibi olim vertebra ea, quae tunc nullius momenti existimabantur, ac tandem in precepis sunt, quin ne animum quidem adverterat. Idem.

Perdifficile est, esurienti, mensangue dapius sibi placentibus refertam videnti manum non admovere, ut pectori, ut quae sit, in occasione peccati, quam diffundens, quibus ille fecit sibi nocitum. Rarum est, atque amicum, atque eum ingredientem locum, ubi luditur, ludo ablinere, quamvis experientia doctus intelligent, se quicunque ludit, irasci, atque ubi pecuniam amittit, juramenta, atque blasphemias evomerit. Ratum est, iracundum hominem coram iniuncto iam temperare, ac juvenem suam coercere libidinem, ubi cum speciosis, hilaribusque puellis, remotis arbitris, solum versatur. Tanta est infirmitas nostra, cum nonmet in peccati occasione coniugem. Oculi illi, que vident, aures illi, que audiunt, manus illi afficiuntur, quae tangunt. Quomodo fieri potest, ut tunc nobisfem vira inferamus, virtutemque nostram tueamur? Idem.

Cum Vigilius rideret Sancti Hieronymi timiditatem, qui innocentiam suam satis tam minime ratuit in civitatis, in desertum conceperat, ita Sanetus respondit. Timeo, quod tu minime times; timeo, ne inimicus, quem obvium inveniam, ad frumenta illi, per quam de illius possessione fuerat detrahut. Aberas a peccato, horreas, quidquid Deo poterat displaceat, & quicunque proclivitatem in fidelis concupiscentia servaret, gratia superabat, ac te contra natura studia regebat. At simul quicunque occasionem, horror de peccato conceptus evanescit, & objecta, quibus vim omnem abstulerat longinqu-

itas, inquit, qui efficiunt in proxima occasione inumorem. de prætextis qui efficiunt in proxima occasione inumorem.

Qui vim non habet studio, quo in peccati occasione trahatur, quoniam ei peccati modo in ipsa occasione refutatur, acceditibus omnibus voluntate, ubi fuisse dissimilantes infirmitatem persuaderet, ut in occasione minimum offici. Ajo, si finci potest, & ex corde loquuntur hanc esse corruptionem, illorum effectum; indicium esse, quod in illis peccatum, tamquam altera natura inlevit, argumentum esse, quod cordibus eorum diabolus dominatur, quia illuc ipis ne tentientibus quidem ingreditur. Quantumvis parum ipsos pudet peccati, quantumvis parum adhuc timerent Deum, & salutem suam desiderarent, fieri non posset, ut eorum cogitationem, ac memoriā falleret ingens actionum falsum interior numerus, quibus inanis fodant conscientiam, vel periculum imaginibus, vel obsecracionibus cupiditatibus, vel sensibus impuris. Item.

Non defini objecta nobis jacunda, & que mobilitate quadam fere semper fugere simul, & illis refutari, eaque servare volumus. Ea partim fugimus; conscientia quippe efficit ut occursum quoddam virtutis periculosis evitemus, partim illis refutimus; quemadmodum enim difficil est cupiditatem id semper fugere. Samson fuit fortis in illud illum perdit. Samson non est amplius idem; miser est, ignavus opprobrium populi fui, & inimicorum ludibrium. Quare in magnis tentationibus fortis, nonnumquam in levioribus cedidit? Nonne quia prima illa Deo, posteriores vero ab affectione tua proficisciuntur? Illas quidem providentia permiterat, alius vice tua te implicant temeritas. Item, zom, tertio pro decimam die Augusti.

Non diffite equidem, occassonis remotionem alii quando perdileximus esse, non enim facile est, id relinquere, quod ardenter amat. Verum si nulla difficultas adhuc, quoniammodum verum est, regnum celorum sine vi non acquiri, & eos tantum, qui fibi gravissima obierint pericula; Dei quippe duebat imperio: sed libido, sed effreni amor in illud illum perdit. Samson non est amplius idem; miser est, ignavus opprobrium populi fui, & inimicorum ludibrium. Quare in magnis tentationibus fortis, nonnumquam in levioribus cedidit? Nonne quia prima illa Deo, posteriores vero ab affectione tua proficisciuntur? Illas quidem providentia permiterat, alius vice tua te implicant temeritas. Item, zom, tertio pro decimam die Augusti.

Non diffite equidem, occassonis remotionem alii

quando perdileximus esse, non enim facile est, id re-

linquere, quod ardenter amat. Verum si nulla dif-

ficultas adhuc, quoniammodum verum est, regnum ce-

lestum, qui fibi gravissima obierint pericula; Dei quippe

duo modi verum est, quod proximam amovere occa-

sionem idem sit, ac fibi manum amputare, vel cu-

mam amputare; quibus locutionibus uictus Filius Dei, ut in-

telliganus ea omnia, que sunt occasio peccati, que-

cumque pretio esse avellenda. Profecto si de gravi

ageretur utilitate, de jactura, vel quella non medi-

cri, ut de turpi commercio infringendo, ne homines

quidem hac in nō haerent; quod palam ostendit,

omnes has difficultates, afferatas impollisimis non

aliud esse, quam prætextus, & effectus affectionis eorum, qui adhuc peccato. Pater Gegon in libro, cui titulus, Uffus Sacramenti Peccantis.

Illud mirum est, quod cum nonmet adeo infirmos, ac prones in malum agnoscamus, quin lubricos, & periculosis infirmatis nostre locis evitemus, illos e contra sectamur, eisque nonmet quotidie objectum; quod non fugimus sedulo mundum impium, atque corruptum, cuius flagitia corripimus, & commercium amamus; quod adeo frequenter periculosis certibus iniunctem, ubi colloquia nullius efficiuntur, nisi obtrectationis sale condirentur, & ubi languent societas, nisi animaretur affectus; quod fine illa ad li- centiam propensione cum illis confuscamus, qui in omnem licentiam fuit effluviis, apud quos humani respectus virios efficiunt eos ipsos, qui vitium perhorcent; quod, quoniam id religioni vertatur; adficiuntur speculis concinnatis ad sensus movendos, quae natura ipsa, & concupiscentia satis superque vividos faciunt; quod vacuar periculorum lectio libitorum, ubi fabulos amores veros existant; quod ea contra hunc infirmitatem, quae sexum disparitas saepe in malis libidines verit, quod vita mollis amat, cuius solum otium, tentatio, & inutilitas peccatum est; quod ea optant negotia, ubi nemo mundus habet manus, & ubi cor statim corumpitur.... Hoc mira sunt in vita Christiana suam agnoscentis fragilitatem, suamque infirmitatem experti. Pater Aurelianensis, Tomo primo, Sermon de Tentatione.

Inquis forte, in clerisque occasionebus, contra quae concionatores, & conselarii inveniuntur, nullum periculum agnosceret; non enim desunt, qui haec efficiunt, ac fibi nostrarum. Ita loquuntur S. Chrysostomus respondet, nullum vide, ut fibi persuaderet, quod dicitur, primus illis probandum fuisse, se ex alio effito limo, alterque ab aliis efformatos; carnem suam non despiciunt ex communi hominum massa originem ex Adam trahentium, Roudry Bibl. Tom. III.

firmatatem meam; nolo spe pugnare vitoris, ve ali quando perdam vitorum. Fugies etiam exito, qui in me possunt conqueri; stanti aut vindicando est, aut cadendum. Sed quemam me cogit necessest, ut id, reliquam, quod certum est, ac illi me implcem, quod incertum? Item.

Quis satirum non habuit, ut resisteret naturali habet fugient studio, quo in peccati occasione trahatur, quoniam ei peccati occasione positus refuset studio illi, quo trahitur in peccatum, acceditibus omnibus voluntate, ubi fuisse dissimilantes infirmitatem persuaderet, ut in occasione pecuniae illuccebris, que illud concomitantur. Si in ora precipit: stare non potuit, cum nulla re impellebatur, quodammodo fata posset in lubrico, illum objecti prætexti presentis attrahere, siue impellere cupiditate? Fugiamus ergo peccati occasione, si peccatum fugere volumus. Ne vim addamus hostibus nosmet in occasionees conjicendo, ut illi jam fatus sint. Commisus capitibus singulari prælio fuisse suum vieti; quid tandem cum ipsi superitez objectorum accederet? Ne prebeamus illis arma contra nos. Sanetissimum, quicquid licet fortis, as strenuus est, nonnisi in fuga salutem faciaverit, ut arbitrus est. Mitis, ad diligenter. Prædicta, quod exercitum in occasione reponit, nonne cura reponit, quoniamque illi objecta sunt, ut exercitum est, quoniamque illi exercitum est, quoniamque illi exercitum est.

Deus proculdubio vobis aderit in periculosis occassionalibus, quibus illis providentia vos implicant; at vos in illis defert, quibus velta vos objecti, temerariae, ut quippe efficit ut occursum quoddam virtutis periculosis evitemus, partim illis refutimus; quemadmodum enim difficile est cupiditatem id semper fugere, quoniam attrahit, nonnumquam illis refutatis operari; sed partim quoque fervamus illa, semper enim ibi referamus aliquod, quod evertere piget. Hoc prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi primum provocatur effectus, conscientia excitat. Ubi timor expurgatur, gratia iugum conatu extinguit, cuius initia magnum portendum incendium. Confessarius, qui facere non potest, quoniam aliquid subdoretur, hortatur, ut Dei fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, quidquid crimen appellari potest: ipsa etiam prædictum accidit in periculosis necessitudinibus, quas exacta virtus non confitetur. Ubi timor expurgatur, conscientia excitat. Ubi fides servetur, ac ob oculos ponit scopulos, in quos hujusmodi principia solent impinger. Animus locis munis afflentur illa quidem, ut procul amovent, qu

vel secerit conjurationibus capere potest. Haec autem coniunctiones affectus nostris sunt, quae conatur hostis vel aliq[ue] utilitate p[ro]p[ri]e, vel voluntate illecebra, vel honoris nitore conciliare. Sed id genus objecta nullam vix habent, cum absint, & occasio illa praesentia facit, ac simul potentia, & apta ad plurimam i[n]fensum, affectionib[us]que nostris imprecisionem efficiendam; affectiones commotae ratione seducunt, voluntatem trahunt, quae sepe hosti, ac sepe ejusdem se gradit imperio. P. Neveu.

Urus fuis fuit obtutus, ut una ex Ecclesiis colum-
nis correceret, & non imperfetas, fragilie virtutes
voluntatis peccati occasio[n]ib[us] obijcere audebimus.
Audebimus quantumvis infirmi nonmet exponere peri-
culo spectaculorum faculi, profane representationi-
bus, ac effeminate musicis concentibus? Audebimus
nonmet humilitate huic seculo, quod n[on] modo non aliud
est, quam libidinis, corruptionis, & adulatio[n]is com-
merciun[us], nisi non timetur amplius improbus aquivo-
cis pudorem ledere, neque obficens jocis mentem polluere,
dummodo palam non leadunt aures, & fen-
sum turpitudi quodam honesto verborum involvicio
contegat? Audebimus familiaritatem intre cuius eo
sexu, qui id unum querit, quomodo artis, nature
que fui lenciosus vires implicer, & qui modestia

Quam maxima intentio nitoris nunc est in hoc.

*et sevare
occidere;* Quam maxime inter nos vitare ejus mali primordia,
quod lusitum exitus habet ; summa cura minima etiam
iam ejusdem species præverteatur, ac ante cetera quaf-
dam lugere conversationes ; ubi cor fæse nimis effun-
dit, mens dissipatur , accenditur concupiscentia ; &
quavis rure nullum sentiat periculum, attamen non
multo post pessimi sentienter effectus. Ubi enim pri-
ma te obtulerit occasio, natura, qua quodammodo per
liberam hanc, hilarem conversationem male prepa-
rata est, facilius succumbet. Ita propter occasionem
non evitatum paulatim fit lapsus in malorum abyssum,
unde non sine gravi difficultate sit emergendum, cum
nihil infrequentius sit, quam ex humiliodi erroribus
in viam virtutis reverti, ac infringere habitus, in
quibus plurim annorum intervallo misere quipiam
conseverit. *Item Sermon de S. Magdalena,*

Falso dicitur quibusdam viris in pietate confirmatis, nihil esse timendum nisi in occasionibus, quarum timorem clere consumant, quales sunt hilares conversationes solitariae, ubi non desunt obiecta confusae nostrae.

Ja hic vita
fatis multa
fines pericula,
et peccato-
diles quia
illias accipi-
mus.
Qui occasio ullo se objicit, vel putat futurum
ut facile reflat tentationem, qua fibi occurret, vel se-
cus; si fe ita forte confit, hac temeritas est, in
quae Deus gratiarum fuardum fibrationes animadver-
sus, fit autem, Deum igitur confidio faciliest; apertis
oculis se conjicit in feelus. Nonne igitur mereor, ut
affectione fui, demonique cum divina tradax justitia,
eumque tote ira sua pondere obruit? Beu! Nunquid
fatis multa nobis occasiones non sunt perundi, quod
alias inquirimus? Quantomvis nobismet ipsi diligen-
tissime invigilemus, arduum adhuc erit quam maxime
eximen effugere. Militer sumus, qui illud confec-
tum. Quaecunque virtutes exerceamus, quacunque
in solitudine vivamus, semper nobis adeo caute de
salute nostra trespiciendi; et omniis fates parentes non
contradicimus, ubi ea omnia, que circa nos sunt.
Serino mihi objicisti, Domine, quod ut Sanctus
Petrus, temeritatis excessu me in periculum conje-
cerim, licet id mihi prohibueris, nec minus inten-
taveris. Nec infinitatis mea sensum in me clere
contenderis; ego vero mihi blanditus semper crede-
re volo, hęc colloquio, has occasiones, quae fa-
ciunt mihi funeste extiterunt, mihi non obscuras: im-
mor in periculis conversationibus, ubi graffata
corruptioni, detracatio, licentia, et impietas, et cre-
dam me inter has flammas ultro projectum mini-
me conflagraturum? O Domine, Sancti Petri secu-
tus exemplum, quoconque prelio, fugiam pericu-
lum eorum commercium, cum quibus perit, mali
occasions evituras, atque in libertatem anime ja-
sturam, ac innocentiae labem deploratus. Rosaces
Moldensis Episcopus.

Qajir

Voluptatis
etiam omnia
ut nosmet
per se etiam
oc-
casiones ob-
jectus.
Quin loquar de obsecenis infamibusque voluptati-
bus, quas ius loqui honestatis ratione Ethnici quoque per-
horuerunt; quin loquar de profanis speculaclis, ubi
affectionum imago, qui ad vivum fedulo exhibentur,
sepe verisimiles, ac flagitiosissimes in corde eorum, qui
illis oblectantur, producet effectus; quin loquar de
vitis, que vulgo profanarum conversationum voluntati-
bus adherent, ubi minimum, quod fiat, malum est
iactura temporis, quod in eos fermones impenditur,
qui secretae pudicitiae gigantem inimicitionem; quin loquar
de voluptate, que perquiritur, atque guttatur in col-
loquis, vel potius in quibusdam vimium liberis fa-
miliaritatibus, quis vulgo licere putant, & quis Chris-
tiana morum disciplina magis adhuc criminosas arbit-
ratur, quam simplices concupiscentiae intuitus, qui
pallidum damnantur; his rebus omnibus vacare, metue-
re non est, ne usinæ occasione, ideoque intereundi
periculo objiciamus. P. Campigny sermone de spirituali
excitate.

Opus est ad edificandum, non fortunam. Peccatum edifice, est odiffrere, & abominari, quidquid ne-
scimus causa fit, ita ut circa horrorem cogitari ne-
quat; est in ea causa effectum ulcisci. Duplici hoc
peccati causa, & peccati effectu, & recordatione feceris oblectari,
qui si in ignem feso conjiceris non verenter, &
si statueris, quamvis se ipsi non proferantur, quis
erit ita audax, ut illes crimine absolvatur? Item.
Cerum est, quod cum potissimum, ac maxime in-

de occasio. tenit carer, imagine, & recordatione recensit
amar, & adhuc perquirere occasionem, que efficit,
ut committeretur, non eis illius ultionem perquei-
re, neque generoso consilio causam ejus everte, omnem
que illius patrandi occasione evitare; immo et, pec-
catum suum non odire, illud non detestari, ideoque
non haberi contritionem, & penitentiam, que dolor
est, qui nonnisi ex hoc odio potest eriri. Si numquam
per quendam locum pertinassitis, quia vix perci-
taretis, locum hunc nonnisi cum horro interuteris;
numquam sine meo, ac tremore, ac nonnisi gravissi-
ma compulsi necessitate te objiceris. At hoc obje-
ctum, hoc foliatum, commercium hoc, haec societas,
haec domus in causa fuere, ut toties innocentiam, &
vite gratiam amitteres, & illa non pectorificis? Im-
mo hac cum voluntatis cogitas, ardenter requiris:
Numquam vere peccatum tuum determinas es, negue-
vitabile minus sit servire Deo, nobis non licet ullum
vivendi genos amplecti, quod nos ita mundo implic-
te, ut fit proxima occasio peccati; & ex hac regula
conscijs potest, Deumnumquam nos ad eas prefessionem,
ac artes vocare, que legibus prohibentur, vel qua iis
non obiciunt tentationibus, que vires nostra expexe-
rant; ita neque velle a ut vitam in otio pomposa
inter, ac delicias, & in illis traducimus exercitacionis
bus, que vel suapte natura fuit mala, vel qui pro-
pter nos male sunt, quia infinitatis nostra ibi peccati
occasione nascitfir, vel quia non finant nobis
tempus necessarium, qui serio ad precipua officia no-
stra animum advertamus. *Idem Tomo 2. Tractatu de
obligacionis fugienda Mundum.*
Opus ei: *et eos, qui se vident occasioni, vel pericu-
lo statim impetrantes, aperte oculos, ut videant ma-
nus, & non sibi, sed auctor Conscijs, infelicitatem*

*Alli exte-
runt se-
fus; occa-
siones, in-
tenciones;
atque de-
pendimus
ad peccandum quodam necessitatibus impellit:
ideoque duplex occasio est: genus dicit potest, al-
ia, quibus lepi fuit, sunt tentant inservientem
accipiter lacrymam eam profequantur. Coram Deo ex-
cutiant, oportet, quemodo Babylonem han fuerint
ingredi; utrum tempes tallos illuc profererit, an con-
fuso profererit: quemque affectiones ipsos implent
tempes talis, utrumque adhibeant. si hoc quia*

**Alii exterio-
re sunt; occa-
siones, inter-
iores alii;** Inter peccati occasiones enumeratur, quidquid
ad peccandum quodam necessitatis genere impellit,
ideoque duplex occasionis esse genus dici potest,

**Allie exterie-
re sunt occa-
siones, inter-
neat alia;
wae in nobis
ment.**

Inter peccati occasiones enumeratur, quidquid ad peccandum quodam necessitatibus generi impellit, id est duplex occasio, esse genus dici potest, terum interius, & in nobis, exterior alterum, & tra nos. Ibi concupiscentia est affectus, depravata

tura, cum qua nascimur, & deinde habitus prae-
qui contrahuntur, prout peccatur, & aliqui inordi-
to affectu obediunt. Exterior autem occasio non al-
est, quam tentatio ab aliis profesta creaturis, ex-
terioribusque objectis, quae sensibus offerunt nostra
Opus est ergo, ut fidelis, cui nihil est praetermit-
tum, ut peccatum effugiat, adiiciat animum, ut que-
cum fieri posset, duplex hoc occasionum genus a-
veat; videlicet ut suis moderetur affectibus, inordi-
tos, violentosque appetitus subigat, & præfertim p-
ros delect habitat; quoniam hi totidem sunt ve-
domestici inimici, qui non sine scandala specie ne-
fatis in scelus nos trahunt, simul omnia fugiat objecta
que non sunt causa externe, & occasiones peccati. *Id*
Omnimodum ita temerarius es, ut tuum te p-

Quodcumque ita temporis est, ut totum te per
integros traducens dies in societatis, certibus
mortali diversi sexus, qui sele oblectant
tant inquirunt, cum sanctitas ipsa melius exhortata con-
micit; licet fibram diligenterne caveat in solitu-
ne; locis deferit? S. Hieronymus. actor aliis

in, iocundis delectis? S. Hieronymus, acto sibi
eti conquerebatur, quod periculorum objecto
phantasmata, que alias in ipsorum oculis fuerant
picta, in speluncis quoque, & in aueruliforme po-
tentia exercitatione illos aggredirentur, esque in
siculum labidu adinxerit, nisi jugis judiciorum
mioi recordatio illos sustinuerit; tu vero fragilis
quidem virtute, validissimis autem affectionibus, p-
maque ad voluntates natura te satis fortem putas,
te objectas periculu xque gravi, ac manifesto, cu-
genesis sunt, frequentes, libera, hilarefac cum m-
di felatoribus conversationes? Quae temeritas! C-
cicias, que prafumpto! *Autor. Anonymous.*

Manifesta veritas est, excepto originali peccatis non ex mera voluntate peccare, & quantumvis gravitatio sit, & quemcumque in nobis producat effectum, nequamquam superari, nisi afflenerimus. Ad fatus diligenter consideramus, voluntate pluribus in peccatum illiciuntur etiam, cum resiliat iis, in tentatione nequaquam videntur. Hoc accidit quod tiefcumque officiantur, vel propriis virtibus fretri cati occasionem minime fugimus, finimurque mentem nostram quibusdam obiectis occupari, que pravis gitationibus, aut cupiditatibus adiutum prabere possunt. Tunc etiam cum adeo parum nobisne invigilamus

Numquam illud vivendi genus amplectendum est quod nos in occasionem adducit per eundi.

Lactæ , hil
resque soci
tates , quæ
perquiruntur
sunt proxim
peccati occ
siones .

Chorez, fatationes, comedie platumque suae occasiones, ubi hominem peccandi occasioni se dicit.

ut imaginatio nostra , sensufo nobis licet invitis ,
perniciosa imprecisiones recipiante , credimur culpa va-
care dicentes , nos nequamque hos funestos effектus
prævidisse ? Putamus vitio nebis non veritatis malum , que
inimicus contra intentionem nostram in corde nostro
operator , ubi per negligentiam , & facinus illi adiutor
aperuerimus ? Nonne e contra malum amare est , id
amare , quod illud producit ? De Sancta Martha Tomo
primo *Aesculicorum Tractatuum* , tractatu de peccatis ue-
niabilibus cap . 8.

Illi, quibus superest adhuc aliquis timor Dei, gratia quidem committere nolent peccata; at sibi religio, ni minima vertutis versari in otio, inertia, molitiae, granula, quamvis huiusmodi virtus ratio in scelus trahat.

que medios in ignem sele conjicere non vererunt, & si utantur, quantumvis se ubi nolle profiteantur, quis erit ita audax, ut illos crimen absolvat? *Idem.*

vitabile munus sit servire Deo, nobis non licet ullum vivendi genus amplecti, quod nos ita mundo implicite, ut sit proxima occasio peccati; & ex has regulas conjici potest, Deum numquam nos ad eas profelionem,

ac artes vocare, que legibus prohibentur, vel quae non objiciunt tentationibus, que vires nostra exsuffrant; uti neque velle, ut vitam in otio pompas inter, ac delicias, & in illis traducamus exercitationi-

tor, ut suam naturam sicut etiam
bus, que vel suapte natura sunt male, vel qua pro-
pter nos male sunt, quia infirmitas nostra ibi peccati
occasionem nascituntur, vel quia non finant nobis
tempus necessarium, quo serio ad praecipua officia no-
stra animum advertamus. *Idem Tomo 2. Tractatu de
obligatione fugiendi Mundum.*

*Opus est, eos, qui se vident occasioni, vel pericu-
loſo ſtatui implicite, aperire oculos, ut videant ma-
la, quibus septi ſunt, ſuam ſentiant infelicitatem
aceſibilique lacrymis eam profequantur. Coram Deo ex-*

nos
it :
al-
cutiant, oportet, quomodo Babylonem hanc fuerin
ingressi; utrum tempestas illos illuc proicerit, an con-
fuso procererint: quamnam affectiones ipsos implerint

Exinde spectaculus interfere, sese sine clypeo veritatis obsecrare taliis inimicorum salutis nostre, ac sine armis sese projectare, ubi conferitissima sunt hostium subfidae. Quod sanctissimo cuique periculum est, jam tale esse definit, ex quo vita parum Christiana ducitur. *Idem.*

Quidquid illecebrarum moles habet, quidquid suavitatis ars potest confere mixto musicarum vocum fiduciisque concentui, omnia ad animam molliendam movendamque impendunt; itaque tantum ad sensus epulem ciendos minime requiratur. Magnifica decoratio oculis afficit; theatralia machinamenta alliunt mentem, fabularum nodi, ac solutiones eam faciliunt, & haec simul omnia in eam statum adducunt animam, ubi solos minima metuit. In hac sententiam omnium affectione, qui vel conciliati, vel captivati sunt, cum prope sit, ut cor ipsum captivetur, in scena prodiit videlicet defectus actorum numerus, qui ea ostendit sunt arte, quam ad imponendum humana excoigitavit inedia fructu, & qui arte adjicunt, quidquid affectus, quem exprimit, illis inspirare potest. Cumque amor effectus ille sit, qui in theatris dominatur, facile intelligere est, quo tendant teneri illa fabula, que ibidem agnatur. Adolescentes, quae honorib[us] virtutem placere, & que conducte sunt, ut ad vivum exprimant effectum: mortales, quibus non alia gloria est, quam in scena praeceteris micare, eum, quem exprimunt, inspirantes amorem: voces suaves, que facile præcordia mulcent, milite teneris verbis, ac verbis arte mira ad amorem ciendum concinnatis: mira hec dispositionis, rerumque congeries, quarum vel minima scena gravis est tentatio, ex mundi amatissima tentativa non aliud erit, quam nuge canore, quam innocens, licitumque solitum. *Idem.*

Fideli, tuba, tuba servat, aut similitudo ea corporis hosties feruntur, qui pudori, & innocentia fuisse est, vel qui in illa oculis curiosus conjicit, nonne vereri debet, ne oculi sui se se illis profundit objecti, quibus alliciuntur, & ne nec hujusmodi impressiones legeantur? Indicias ibit, saltēt illa peccati occasione ille servare? Nonne temeritas est credere, si ignem fini ferentem non confagaturum, atque vires sponte tamen veneno minima interstutum? Verum, inquis, hujusmodi imaginibus te nequamquam affici; hoc vix considerieris, si iudicium ferre volerum ex tot aliorum experientia, quingenua eos constituent effectus, quos ipsi experti sunt, & ex cognitione humana infirmatis, quae summa protœctio est, atque ex ea ratione, quam cum corruptione hujusmodi habent objeta. Verum est, natura stupor te hucusque protexeret; quid de futuro spondere potes? Num latet, quod mutationes in homine interiori, non secus ac in corpore orientari? post summum æquoris malaciam fuere tempestates, eos, qui quoddam tempore nulla re affecti potuerunt, alio prorū oppositum experiri? Illi ipsi, qui gravissimum non celeri oppugnatibus, deinde levibus itib[us] proflernuntur. Deus julio iudicio nonnumquam permitit, ut qui per superbiam propriis viribus confidunt, inter indicias gravissimis lapibus contigerint, ut discant mortales in feneſtā prefumendum non esse. Verum etiam, te ingenium, indoles, temperamentum, etas extra quarundam infirmatitudinem constituant; quid? De aliis spondere potes? Sperarire potest futurum, ut quicunque tabulas tuas insperxerit amici, domestici, hospites aque invulnerabile sint? *Auctor Anonymous.*

Ponitissa efficacia in eo posita est, ut strenue occafionem relinquas de peccato victoriam relutares, non autem victoriam de peccato reportare velie permanens in occasione . . . At ecce, o Fideles, quo minus resipissimo vos adduxit. Confessarius tamquam diabolus, auferre datur, atque relinquuntur, cum manere suo fideliter fungens absolutionis gratiam differt illis, qui occasiones relinquere detestant. At quandom illam differt? Et quod apertius habe-

re potest argumentum prava affectionis, qua aliquis ad Penitentiam Sacramentum accedit, quam cognoscere illum certum consilii sui semper redire velle ad easdem societas, sedemque repetere loca, ubi toties illius innocentia aufragium passa est; Si umquam potest, & debet uia ea, quam accepit, potestate ligandi confessarius, nonne hoc presertim est tempus? Videt, & ipsi videlicet horribilem toti recidivarum seriem universi profectam ex occasione, quam illi indigunt, & a qua nos deterrere non potest. Si ille conniveret, & quavis invictis hic adverteretur obex, & absolucionem vobis impetraret, tantum abefat, quod ignoramus hanc illius probantes indulgentiam, ut immo scandalum in die perciperet, vel latenter percipere deberet; & ipse, qui mysteriorum Del dispensator est, eundem fieret dissipator. *P. Bourdaloue in veris Sermonibus, Adventus, secunda Sermon de Penitentia.*

At enim vobis integrum non est, has occasions relinquere. Ego vero iniquo, illas hodierna etiam sine mera relinquenter, si illinc temporalis fortune veluta profectus penderet, & si hoc puto hoc, illudve negotium, quod nihil vobis antiquum est, e voto succederet. Occasions, haec, additis, sunt vinclula, que nonnulli palam, hoc est cum scandalo potestis infringere: ego autem respondere: magnam immo scandalum esse: quod non infringante, a vobis & scandalam pro scandalo, si vobis estet, ex remesse perdutum, satis fors filiatore scandalum pati, quo peccatum auctor, & anima velut servator, quam mortale scandalum, quod vos perdit, & quod est peccati ipsius corollarium. Verum me Deus in occasione tuebitur, & in ipso confido. Reprobata haec est confidencia, *S. Chrysostomus inquit*, que ead est, ut tentet Daus, & haveat hominis impunitam, contumeliam Deo confidencia, que peccatorum magis inducat. O Deus, cur non semper haec tandem lucis, cur non aeternum haec veritas praedicatur? Hie enim orbis christiani conversio, reformatio, fanaticus penderet. Quidcumque sit, mihi admodum in velta confidit, penitentis, & quantumvis aliquo fervore videatur, inanem extimate, nisi non materialis solum, causamque peccati, verum etiam quidquid peccati occasionem præbere, & vos in rebendi periculum potest adducere procul inconveniens. *Idem.*

Sic animadvertis. *S. Petrus Chrysologus* ferm. 16, non extream. Demonis adam ad auferendam animam incepit, non sicut lucifer tentare occisionibus, quibus eandem officiat. Novit e. g. te amara divisa: ecce, inquit ille, hanc hereditatem, quae tibi accidit perpropria: ecce domum hanc, que tibi est per propria: *Dicitur obversus, ut avarum irriterat. Tuam agnoscit indolem, & videlicet te prodeundum cupidum. Te socios tuos implacat, ubi homines magnificis indutus velibus intuens, confutum, capis dum de luxu imitandi: Ut inferna superba, preferat pompa. Intelligit iracundiam tibi dominari, at te statim in iras exasperare, ubi aliquod incitat verbum, quo te lasum putat? Opportune eam componeat, ut discant mortales in feneſtā prefumendum non esse. Verum etiam, te ingenium, indoles, temperamentum, etas extra quarundam infirmatitudinem constituant; quid? De aliis spondere potes?* Sperarire potest futurum, ut quicunque tabulas tuas insperxerit amici, domestici, hospites aque invulnerabile sint? *Auctor Anonymous.*

Ponitissa efficacia in eo posita est, ut strenue occafionem relinquas de peccato victoriam relutares, non autem victoriam de peccato reportare velie permanens in occasione . . . At ecce, o Fideles, quo minus resipissimo vos adduxit. Confessarius tamquam diabolus, auferre datur, atque relinquuntur, cum manere suo fideliter fungens absolutionis gratiam differt illis, qui occasiones relinquere detestant. At quandom illam differt? Et quod apertius habe-

littera excusatione que illius officia relinquuntur occasione.

OFFICIA.

Et quid quemque decat in mundo, ac statu suo. Consensus officiorum urbani vita cum religionis officiis.

MONITUM.

Mundus, quod nemo unus ignorat, tribus variis in sensibus definiunt potest, quorum singuli solidem præbere possunt concionatoribus argumenta sermonum. Hoc nomine intelliguntur aliquando civiles homines in variis status, munera, & conditiones distinctiones societas, ubi non defunt officia quædam, a Christiano ad hoc, vel illud vita genit vocato non negligenda. Nonnumquam mundi vocibus mundi vanitas, bonorum, honorum, & voluntatis hujus mundi, quo tanquam conqueritur, inconstans, & fragilis significatur. Denum vero hac viva ergo hic mundus nostram intelligentiam, qui merito filii Dei malefici convertit; illi videlicet, qui nefaria mundi placita Evangelicis precipit, divinisque legibus opposita sequitur. Verum cum nimis vestrum fuisse argumentum, ea omnia sub uno titulo complecti, que de mundo in scriptis bac significacione sumptuosa existimari: hoc in loco de civili tantum mundo loquer, enras officia, rancum abefat, quod sive religionis officiis opposita, ut horum partem constituant, sumique honestum hominem secundum mandatum ipsum, honestumque prebam, virtutibusque predictum secundum Deum faciant.

Argumentum hoc veteres Concionatores ignoravunt, quomodo quanplures libri agnos de eorum, qui in mundo vivunt, officiis, omnesque ibi sanctam, christianam, & ab omni facili corripione immunit utram duci posse facerentur. Verum opinor, si minus argumentum hic batius communem sciam si, paucis tamen utilitate credere, namque præterquamquid ibi ostenditur, posse unumquemque eo in statu salvari, in quo illius Providentia constituit, obdientur quæque, posse ibi summa revera gradum, suaque servare bona, domini sue Splendoris confidere, quia Dei leges instruat, & Christiani deit officiis.

Hoc zamei in re casuorum est diligenter, ne nimis mundi hujus decretu, officiisque tributar ab illis, qui Deum simul, & mundum conciliare volunt, quasi dubius simul Dominis aliquis servire posset: quid facile evitari posset, ostendendo, quin Evangelii præcepta infringantur, posse reddi Cesari, qui Cesari sunt; & quod illi reddere nos ipsi jubes religio: quin aliquid immunitur eorum, que Deo debentur.

PARAGRAPHUS PRIMUS.

Multiplex Concionum hujus Argumenti Synopsis.

Nihil in Scripturis toties repetitum, adeoque solida probatum occurrit, quam suada, & separatio ab hoc mundo; hec prima est cogitatio, quam inspirat Deus illis, qui sincere volunt converti, & quendammodum in christiana religione hic primus est actus, mundi pompis, & vanitatis abrenunciare, ita hic primus quoque gradus est a peccatoribus actiis salutis viam ingressuris efficiendus, latam relinquere viam, que ducit ad interitum, videlicet placita mundi, quem Dominus reprobat. Verum cum hoc fecissu a mundo præceptum non cogat illius profus egredi, bona illius abdicari, & cum illo commercium abrumpere: dicendum est non deesse honestum, urbanumque mundum, ubi manere licet, & ubi christiana viro digna vita duci potest, quacumque in statu, & quacumque in vita conditione te probabunt, si nulque trifariam totius sermonem partientur.

Prima est, Christianismum nullam habere cum statu, & professione nostra oppositionem, ubi non recebant ad ordine providentia, que vel nos in illis constituit, vel nos ad illa evocavit. Cum enim providentia omnes conditions pro civilis societatis bono partiatur, sicutimpli adverterat nos potest, voluntari singulis statibus, & conditionibus suas esse gratias, subfida, immo etiam commoda, ut in illis quilibet fiat, ac Domino serviat, que in aliis non inventur.

Hoc probat potest facili inductione eorum, quos Dei filii justit secundum Evangelii præcepta vivere, & exemplo plurimorum Sanctorum, qui eadem munera, artesque exercuerunt. Si igitur statu, atque conditione nostra nullam habet christiana lassitati, severissimæ Evangelii legibus oppositionem, quis in duobus revocare potest, utrum salvari possimus, ac simul obire officia, que & christianum, & honestum secundum mundum hominem decent?

Ratio altera est, quod quicunque adit major in hoc, quam in alio statu, falutem consequendi difficultas, impossibilitas, quam nonnulli cauuntur, in suo christianam vitam dicendi, & sese sanctificandi, chimera est, atque praetextus, ut in suis sceleribus perseverent; prolixius enim ex eorum flagitiis, que ipsi relinquere, & ab effectibus, quos competerent, re nolunt, non autem ex ipsorum munere, & conditione; que immo contra illos a vitis, atque libidinibus avertit, eisque sexcentas suppediat occasiones christianas, urbanaque virtutes execrandi.

1. Christiani religionis, quam sumus ampli, professio, cujus officia, & munera aliis quibuscumque rebus a nobis sunt preferenda, nobis minime interdict negotia seu publica, seu domestica, artes, magistratus, munera, que pro urbano societatis commodo infinita sunt, & contra officia, ut illa fidelis exercitare, sunt agiores causa, sineque christianos.